

Fremme, saa gjør man det Formaal uopnaaeligt, som Ministeriet har tilstgjet. Jeg maa 3die Gang gjentage, at jeg for mit Bedkommende ikke finder det tilraadeligt, at Ministeriet skulde forelægge et Forslag om Competence Spørgsmaalets Afgjørelse, og jeg troer ikke, at man paa nogen Maade vilde gaae ind derpaa, naar Sagen skulde overveies af samtlige Minister for alle Landsdele; altsaa bliver deraf Følgen, at Sagen bliver liggende, at de finantstille Spørgsmaal, saavel for Grønlands, som for Vestindiens Bedkommende, gaae sin Gang, og at Competencetvist da meget let kan opstaae. Jeg kan altsaa ikke hvad det praktiske Udbytte angaaer, see noget bedre Resultat af Dagsordenen end af en simpel Afvisning.

Formanden: Jeg veed ikke, om den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 8de Valgfreds (Nimestad) begjærede Ordet med Hensyn til den foreslaaede Dagsorden? (Nimestad: Jo.) I saa Fald har den ærede Rigsdagsmand Ordet.

Nimestad: At jeg nu paa dette Standpunkt tager Ordet, er nærmest foranlediget ved en Ytring, som saldt fra den høitagede Indenrigsminister i dette Dieblif. Hvis jeg har opfattet den høitagede Ministers Ord rigtigt, hvilket jeg ikke er sikker paa, da jeg ikke ganske hørte dem, saa gif de ud paa, at under hvilken som helst Form, man søgte at komme til Maalet, undtagen ved Behandlingen af den af

Ministeriet foreslaaede Lov, vilde det være spildt Arbeide, vilde der ikke komme Noget ud af Sagen, men den maatte gaae sin ligefremme Gang; Tvist kunde opstaae og maatte da afgjøres paa forfatningsmæssig Maade; saaledes forstod jeg den høitagede Minister. Men det forekommer mig, at den høitagede Minister, ligesom tidligere den meget ærede Rigsdagsmand for Holbeks Amts 2den Valgfreds (Tscherning), udelod en Mulighed, en Bei, som man kunde gaae, for at faae en heldig Ordning af dette Forhold, nemlig den, at Thinget selv her besluttede sig til at tage Sagen i sin Haand, at man ikke henvendte sig til Ministeriet med en Anmodning om, at det vilde begynde derpaa, men at derimod de Mænd, som have Indflydelse her i Thinget, selv satte Sagen igang. Paa denne Maade undgik Ministeriet at tage Sagen paa anden Maade, end tidligere, og den kunde da blive fremmet. Saavidt jeg skjønner, laae der ikke i den høitagede Ministers Ytringer Noget som helst, der, i det Ringeste for mig, frembød nogen Grund for, at man ikke paa denne Maade kunde naae det Resultat, som vi jo allesammen her ønske. Jeg skal derfor, under Forudsætning af, at det vil skee, og under Tro paa, at man paa denne Maade kan komme til et godt Resultat, nemlig at undgaae Tvist, og undgaae Anvendelsen af § 22 i Fællesforfatningen, tillade mig at anbefale Dagsordenen.